

NOTAT

**Miljø- og
Fødevareministeriet**
Departementet

Ressourcer og Forsyning
J.nr. 2019-9743
Ref. SIGSH/ANNEN
Den 6. januar 2020

Høringsnotat

Lovforslag om ændring af lov om miljøbeskyttelse (Implementering af affaldsdirektivets minimumskrav til eksisterende udvidede producentansvarsordninger, indførelse af udvidet producentansvar for emballage og modernisering af indsamling og behandling af elektronikaffald)

Udkast til lovforslaget blev sendt i ekstern høring den 7. november 2019 med frist for afgivelse af høringssvar den 13. december 2019. Der er i høringsperioden afholdt et åbent høringsmøde d. 25. november, hvor der deltog omkring 75 personer. Miljø- og Fødevareministeriet har modtaget høringssvar fra 36 organisationer og virksomheder.

Følgende 32 høringsparter har fremsendt bemærkninger til udkastet til lovforslaget:

Amager Ressourcecenter (ARC)
Applia
Affalds og Ressourceindustrien (ARI)
Batteriforeningen
Bryggeriforeningen
Consumers Electronics, Denmark (CED)
COOP Danmark
Danmarks Restauranter og Cafeer (DRC)
Danmarks Naturfredningsforening (DN)
Dansk Affaldsforening (DAF)
Dansk Erhverv (DE)
Dansk Industri (DI)
Dansk Producentansvars-system (DPA-System)
Dansk Retur System (DRS)
Dansk Transport & Logistik (DTL)
De Danske Bilimportører (DBI)
De Samvirkende Købmænd (DSK)
Elretur
European Recycling Platform (ERP)
Genvindingsindustrien (GI)
Ingeniørforeningen i Danmark (IDA)
ITD, Brancheorganisation for den danske vejgodstransport
Kosmetik- og Hygiejnebranchen (K&H)
Kommunernes Landsforening (KL)

Landbrug & Fødevarer (L&F)
Lyskildebranchens WEEE Forening (LWF)
Mærkevareleverandørerne (MLDK)
Plastik Change
Plastindustrien
Recipo Aps
Rådet for Grøn Omstilling (RGO)
Verdensnaturfonden Danmark (WWF)

Følgende 4 høringsparter har oplyst, at de ingen bemærkninger har til udkastet til lovforslaget:

Advokatrådet
Dansk Arbejdsgiverforening
Foreningen af Rådgivende Ingeniører
Green Network

Miljø- og Fødevarerministeriet takker for de indkomne hørings svar og for de mange konstruktive forslag til lovforslaget. I det følgende gennemgås de væsentligste emner i hørings svarene. Miljø- og Fødevarerministeriets kommentarer hertil er anført i kursiv. Hørings svarene er kun gengivet i hovedtræk. For detaljerede oplysninger om svarenes indhold henvises der til de fremsendte hørings svar, som kan ses på Høringsportalen.

Det bemærkes, at der i forhold til høringsudgaven af 7. november 2019 er foretaget redaktionelle og lovtekniske ændringer af udkastet til lovforslaget med baggrund i lovteknisk gennemgang i ministeriet. Der er på den baggrund blandt andet fjernet et forbud mod, at distributører m.fl. aftager emballerede produkter, hvis producenten af det emballerede produkt ikke har opfyldt sin forpligtelse om registrering. Der er desuden indsat en præcisering af pligten til at opfylde affaldshåndteringsmålene både for de eksisterende ordninger for udvidet producentansvar samt for den kommende ordning for emballage.

Hørings svarene er grupperet efter følgende emner:

1. Generelle bemærkninger
2. Indførelse af udvidet producentansvar for emballage
 - 2.1. Proces for implementering af udvidet producentansvar for emballage
 - 2.2. Formål med udvidet producentansvar for emballage
 - 2.3. Definition af producent under udvidet producentansvar for emballage og bagatelgrænse
 - 2.4. Roller og ansvarsfordeling i det udvidede producentansvar for emballage
 - 2.5. Pant- og retursystemet i relation til udvidet producentansvar for emballage
 - 2.6. Krav til indsamlingsordninger for emballageaffald
 - 2.7. Krav til mærkning af emballager
3. Minimumskrav for nye og eksisterende udvidede producentansvarsordninger (incl. emballage)
 - 3.1. Organisering, roller og ansvarsfordeling i det udvidede producentansvar
 - 3.2. Omkostningsfordeling og nødvendige omkostninger, graduerede bidrag og sikkerhedsstillelse
 - 3.3. Indberetningspligt, oplysningspligt om målopfyldelse og egenkontrol
 - 3.4. Bemyndiget repræsentant, bagatelgrænse, free-riders samt håndhævelse, tilsyn og sanktionering
 - 3.5. Kollektive ordningers oplysningspligt
4. Modernisering af indsamling og behandling af elektronikaffald

1. Generelle bemærkninger

IDA hilser det udvidede producentansvar velkomment og ser det som et godt virkemiddel til at sætte fokus på materialeforskning, teknologiudvikling, udvikling af nye produkter og øget genbrug og genanvendelse og hermed bidrage til den cirkulære økonomi, hvilket kan sikre Danmark en position som foregangsland. IDA pointerer vigtigheden af, at implementering af de nye regler ikke udelukkende bliver en økonomisk øvelse. Elretur imødeser de kollektive ordningers forpligtelser til at bidrage med deres erfaringer til producenterne af elektronik og emballage mhp. bedre design. RGO undrer sig over, at det i udkast til lovforslaget anføres, at Danmark implementerer minimumsbestemmelser, da de mener, at Danmark bør føre en ambitiøs politik frem for at lægge sig på et minimum. ARI bifalder, at ændringerne i de eksisterende ordninger er lagt så nært op ad direktivernes krav og har derfor ikke yderligere bemærkninger hertil.

DN har en række betragtninger om affaldssektoren generelt og ser det som en mulighed at udvide producentansvaret til at omfatte bl.a. bioaffald og restaffald, idet DN mener, at udvidet producentansvar generelt vil fremme genanvendelse og ressourceeffektivitet. I den forbindelse har DN en række forslag til regulering af affaldssektoren. DN har desuden en række betragtninger om håndtering af affald på det operationelle niveau ift. at sikre en effektiv indsamling og sortering med fokus på at nå en høj kvalitet i genanvendelse af de forskellige affaldsfraktioner. DN giver udtryk for, at producenter i udvidede producentansvar også har en forpligtelse ifm. oprydning af henkastet affald. DN støtter, at de producentansvarlige virksomheder gøres ansvarlige for beregning og rapportering af genanvendelsesprocenter og tabsrater.

DRS kvitterer for, at pant- og retursystemet er den første udvidede producentansvarsordning, der opfylder minimumskravene i det reviderede affaldsdirektiv og tilbyder at bidrage med deres erfaringer i det kommende arbejde med tilpasning af bekendtgørelser på området.

DPA-System hilser en harmonisering af producentansvarsområderne velkommen og fremfører, at de nye minimumskrav i affaldsdirektivet imødegår en hel del af de problemstillinger, som de eksisterende producentansvar har lidt under de seneste år. DPA-System fremfører, at det nye udvidede producentansvar på emballage ligeledes vil have gevinst af at følge de samme principper som de eksisterende udvidede producentansvar.

DBI har en overordnet betragtning om, at implementeringen af de nye minimumskrav ikke må blive unødigt byrdefulde set i forhold til, at det udvidede producentansvar for biler allerede 'hviler i sig selv' og samtidig sikrer, at udtjente biler håndteres miljømæssigt korrekt.

Miljø- og Fødevareministeriets svar:

MFVM takker for de generelle bemærkninger samt tilbud om at bidrage med erfaringer og viden i den efterfølgende udmøntning af direktivernes minimumskrav på bekendtgørelsesniveau.

Lovforslaget har generelt til formål at implementere ændringer i affaldsdirektivet og i emballagedirektivet vedrørende udvidet producentansvar. Direktivernes minimumsbestemmelser er rettet mod organisering, administration og finansiering af udvidede producentansvarsordninger og har til formål at sikre færrest mulige byrder samt ligebehandling af producenter medlemslandene imellem. I lovforslaget foreslås det derfor at lægge sig op ad direktivernes minimumsbestemmelser for at opnå størst mulig lighed for producenter, der opererer på det danske marked ift. producenter i andre EU-lande.

Inden for direktivernes grænser er det helt overordnede formål med udvidet producentansvar at bidrage til den cirkulære økonomi med øget fokus på miljøvenligt design, genbrug og genanvendelse. Lovforslaget er udformet med henblik på at kunne understøtte dette formål for eksisterende producentansvarsordninger og den kommende producentansvarsordning for emballage. Forslag om at udvide det udvidede producentansvar til organisk affald og restaffald samt til større principielle omorganiseringer af affaldssektoren er derfor uden for dette lovforslags rammer.

De generelle bemærkninger i høringssvarene giver derfor ikke anledning til ændring af lovforslaget.

2. Indførelse af udvidet producentansvar for emballage

2.1. *Proces for implementering af udvidet producentansvar for emballage*

ARI, DAF, DE, DI, KL, L&F, ARI, K&H og MLDK bemærker, at det udvidede producentansvar for emballage vil få store konsekvenser for affaldssektoren og anfægter, at der i lovforslagets bemærkninger ikke er nærmere præcisering af organiseringen af dette, herunder aktørernes roller og ansvar.

KL og DAF fremhæver, at implementeringen af det udvidede producentansvar har så stor betydning, at de overordnede rammer og principper for implementeringen bør drøftes og fastlægges politisk af Folketinget. DAF foreslår derfor, at det overvejes, om man kan udskyde implementeringen og dermed overskride affaldsdirektivets implementeringsfrist for at sikre den nødvendige politiske drøftelse af organiseringen af det udvidede producentansvar for emballage.

ARI, DE, DI, L&F, K&H, MLDK fremhæver, at den forventede udstedelse af bekendtgørelse i primo 2023, der fastlægger de nærmere rammer og roller for det udvidede producentansvar for emballage, er for sent, idet 24 måneder er for kort tid til at sikre den nødvendige omstilling og fysiske infrastruktur, inden producentansvaret træder i kraft i 2025. ARI, DAF og DI fremhæver, at det hæmmer udvikling, innovation og investeringer i sektoren, at aktørerne ikke ved, hvilke opgaver, de skal løse i fremtiden i forhold til emballageaffaldet. DI ønsker som minimum at visse centrale beslutninger, herunder den nærmere definition af producent og de forskellige aktørers roller og ansvar i producentansvarsordningen, bør træffes tidligere end 2023. DE, DI og ARI ønsker et forbud mod kommunale investeringer i sorterings- og genanvendelses anlæg, indtil rollerne er afklaret.

Bryggeriforeningen ser positivt på, at der i lovforslaget lægges op til, at implementeringen sker ved først at skabe de videst mulige juridiske rammer inden for de reviderede affaldsdirektiver, så erhvervslivet kan påbegynde udvikling af organiseringen, og at den nærmere regulering på bekendtgørelsesniveau derefter kan ske med udgangspunkt i de konkrete modeller, som erhvervslivet udvikler. Bryggeriforeningen anbefaler desuden en opdeling, så de nærmere krav vedr. organisering af det udvidede producentansvar fastlægges i én selvstændig bekendtgørelse, og de nærmere krav til selve emballagen fastsættes i en anden bekendtgørelse.

ARI, COOP, DAF, DE, DI, DRC, DRS, DSK, KL, L&F, MLDK og Plastindustrien erklærer, at de bakker op om og ønsker at blive tæt inddraget i det videre arbejde med at implementere udvidet producentansvar for emballage. Plastic Change er kritiske over for, at de ikke er en del af den følgegruppe, der er nedsat ifm. implementeringen, og de ønsker at blive inddraget i det videre arbejde med implementeringen.

ARI, DAF, DE, DI og Plastindustrien ønsker en nærmere præcisering i lovforslagets afsnit om følgegruppens holdninger, idet de mener, at dette afsnit i højere grad bør beskrive de modsatrettede holdninger, der er i følgegruppen.

Miljø og Fødevarerministeriets svar

MFVM noterer sig, at der blandt flere høringsparter er et ønske om, at roller og ansvar i den udvidede producentansvarsordning fastlægges tidligere end 2023. MFVM bemærker i den sammenhæng, at der ikke er elementer i lovforslaget, der hindrer tidligere offentliggørelse af bekendtgørelsen.

MFVM bemærker desuden, at den generelle organisering af affaldssektoren er fastlagt i Aftale om organisering af affaldssektoren fra 2007, samt Aftale om etablering af en tilmeldeordning for virksomheders adgang til genbrugspladsen fra 2011. Lovforslaget tager dermed udgangspunkt i de politiske aftaler, der allerede er indgået om affaldssektorens organisering. Folketingsbehandlingen af lovforslaget kan medføre ønsker til ændringer af de eksisterende politiske aftaler på området og indebærer derved mulighed for politiske drøftelser af den videre implementering. Den videre implementering vil desuden skulle tage udgangspunkt i de eksisterende politiske aftaler på området. MFVM vurderer derfor ikke, at der på den baggrund er grundlag for at udskyde det første skridt i implementeringsprocessen, som lovforslaget udgør.

Det er intentionen, at følgegruppens medlemmer vil blive inddraget i den videre implementeringsproces, og at der i denne proces vil ske en løbende afklaring af de væsentligste elementer i organisering, roller, ansvar og finansiering frem til regelfastsættelse af dette på bekendtgørelsesniveau. Udgangspunktet for dette vil bl.a. være de konkrete forslag til implementeringen, som er indkommet i høringssvarene og reflekteret i nærværende høringsnotat.

Med hensyn til Bryggeriforeningens anbefaling om at opdele krav til producentansvaret og krav til emballager i to forskellige bekendtgørelser er det MFVMs vurdering, baseret på erfaringer fra de eksisterende producentansvarsordninger, at det er hensigtsmæssigt at have alle regler for et område samlet i én bekendtgørelse.

MFVM hilser desuden høringssvarenes opbakning til at indgå i det videre implementeringsarbejde velkomment og vil i videst muligt omfang involvere følgegruppen og evt. andre relevante aktører i dette.

MFVM imødekommer ønskerne til gengivelse af følgegruppens holdninger og vil med udgangspunkt i høringssvarene revidere dette afsnit i lovforslaget, så de forskellige aktørers holdninger fremgår.

Øvrige bemærkninger i høringssvarene til proces giver ikke anledning til ændring af selve lovforslaget.

2.2. Formål med udvidet producentansvar for emballage

ARI, COOP, DN, DE, DI, DSK, DRC, IDA, K&H, L&F, MLDK, Plastic Change, Plastindustrien og WWF udtrykker generel tilfredshed med lovforslagets formål ift. udvidet producentansvar for emballage, idet de pågældende høringsparter bl.a. støtter op om, at udvidet producentansvar for emballage kan bidrage til øget genanvendelse, nedbringelse af ressourceforbrug og omstilling til en mere cirkulær økonomi i Danmark.

ARI, IDA, DI, DE og Plastindustrien ser, at udvidet producentansvar for emballage har potentiale til at sikre Danmark en position som foregangsland ift. omstilling til cirkulær økonomi, og at det kan medføre flere grønne arbejdspladser, særligt mht. udvikling af nye produkter, genbrugsløsninger og genanvendelsesteknologier. DE, DI, L&F og Plastindustrien fremhæver, at implementeringen skal fremme værdikædesamarbejder, bygge på klare mål om miljøøkonomisk effektivitet og understøtte

affaldshåndtering, der målrettes den voksende efterspørgsel på genanvendt materiale. L&F og Plastindustrien bemærker, at producentansvarsordningen bør have fokus på at sikre høj kvalitet i genanvendelsen, så det stimulerer markedet for genanvendelige emballager til både fødevarer og andre produkter. Det bemærkes, at der bør være fokus på at stimulere mulighederne for sorterings- og genanvendelsesindustrien ift. plastikemballageaffald i Danmark.

Plastic Change og WWF lægger vægt på, at den grønne dagsorden og formålet om at reducere ressourceforbruget bliver styrende i den videre implementering af det udvidede producentansvar for emballage og lægger vægt på, at producentansvaret skal give incitamenter til, at produkter kan repareres, genbruges og genanvendes. Plastic Change foreslår at ændre formålserklæringen i lovforslaget, så det fremgår tydeligt, at formålet er at mindske produktion af engangsemballage og at designe emballager til genbrug og genanvendelse. WWF opfordrer til, at der i de samfundsøkonomiske analyser ifm. implementeringen også tages højde for de økonomiske eksternaliteter, der er ved ikke at håndtere affald som en brugbar ressource.

ARI, DE og DN pointerer, at implementeringen af udvidet producentansvar skal implementeres på en måde, der giver incitamenter til at genanvende frem for at forbrænde emballageaffald.

Miljø og Fødevarerministeriets svar

MFVM noterer sig, at der generelt er opbakning til formålet med udvidet producentansvar for emballage. Forslagene om fokus på kvalitet i genanvendelsen, incitamenter til øget genbrug og genanvendelse frem for forbrænding, stimulering af genanvendelsessektoren i Danmark og medregning af eksternaliteter i samfundsøkonomiske vurderinger vil blive taget med i ministeriets videre arbejde med implementeringen. MFVM bemærker i den sammenhæng, at der ikke er elementer i lovforslaget, der hindrer, at dette kan indgå i den videre implementering.

Høringssvarenes synspunkter vedrørende formål med udvidet producentansvar for emballage giver på den baggrund ikke anledning til ændring af lovforslaget.

2.3. Definition af producent under udvidet producentansvar for emballage og bagatelgrænse

DE, DI og K&H efterspørger en nærmere definition af, hvilke producenter, der bliver omfattet af det udvidede producentansvar for emballage. DI foreslår, at definitionen af producenter udvides, så definitionen ud over producent, importør og distancesælger udvides med en kategori for 'serviceemballagefabrikanter'.

I forbindelse med lovforslagets beskrivelse af grænseoverskridende handel ønsker DE ordet 'køber' erstattet med ordet 'slutbruger'. Elretur anbefaler, at retursystemer for transportemballage undtages fra udvidet producentansvar, men at engangs-transportemballage underlægges udvidet producentansvar.

DI og K&H fremhæver ift. det udvidede producentansvar for emballage behovet for at sikre, at alle producenter, der markedsfører produkter direkte til danske forbrugere, bliver omfattet af pligterne i det udvidede producentansvar for emballage, og foreslår, at e-handlere uden for EU pålægges en fast emballageafgift.

COOP, DI, DSK, L&F, MLDK støtter hensigten om at fastsætte en bagatelgrænse for at undgå, at små virksomheder underlægges uforholdsmæssigt store administrative og økonomiske byrder som følge af det udvidede producentansvar for emballage. DI understreger samtidig, at de små virksomheder ikke skal fritages for det udvidede producentansvar som helhed. DI foreslår, at de små virksomheder

betaler et fast gebyr. DI opfordrer i den sammenhæng til at kigge til pant- og retursystemet, hvor der stilles færre administrative krav til små virksomheder. DI og L&F fremhæver i den forbindelse, at der for mindre serviceerhverv bør indføres en ordning, hvor det er distributøren af emballagen, der pålægges det udvidede producentansvar.

Plastindustrien fremhæver, at der er en risiko for, at en bagatelgrænse vil modarbejde kvalitet i genanvendelsen, da det vil undtage visse producenter fra at leve op til designkrav til fremme af mere genanvendelse.

COOP, DSK, K&H, MLDK, Plastic Change og RGO fremhæver, at det skal sikres, at distancesælgere vil blive omfattet af de samme pligter og vilkår som virksomheder baseret i Danmark. Plastic Change foreslår, at importører, der falder under bagatelgrænsen, bør betale et mindre beløb som understøtter, at deres emballager genbruges og genanvendelse.

Plastic Change fremhæver desuden, at man skal være opmærksom på, at det ikke bliver muligt at omgå lovgivningen ved at mærke produkter, der reelt er engangsprodukter, som flergangsprodukter.

MLDK anfægter, at der lægges op til, at den kollektive ordning kan fastlægge en bagatelgrænse, da de mener, at bagatelgrænsen bør fastlægges af ministeren.

Miljø og Fødevarerministeriets svar

Lovforslagets generelle bemærkninger og særlige bemærkninger er som følge af høringssvar og intern lovteknisk gennemgang blevet justeret i forhold til beskrivelse af forventet definition på producent. Udgangspunktet er fortsat, at den ansvarlige part er den part, som markedsfører emballage som en del af et emballeret produkt på det danske marked, hvad enten der er tale om primær emballage, salgsemballage eller transportemballage.

Høringssvarenes ønsker om at tilrette definitionen af producenter ift. serviceemballage og transportemballage samt præcisering af køber med ordet 'slutbruger' er indføjet i lobemærkningerne, herunder at definitionen vil blive yderligere specificeret på bekendtgørelsesniveau. Dette på baggrund af en nærmere kortlægning af varestrømme og markedsføringskanaler for emballerede produkter i Danmark samt i samarbejde med følgegruppen for udvidet producentansvar for emballage.

Det er desuden blevet præciseret i lovforslagets bemærkninger, at en bagatelgrænse ikke skal ses som en mulighed for at kunne undlade at lade sig registrere som producent, men som en administrativ og økonomisk lettelse, der kan gives til små og mellemstore virksomheder, der markedsfører små mængder af emballerede produkter. Producenter og importører, der er omfattet af bagatelgrænsen, vil fortsat være pålagt at føre regnskab med og indberette markedsførte mængder bl.a. som dokumentation for at være omfattet af bagatelgrænsen. Det er desuden præciseret i bemærkningerne, at bagatelgrænsen forventes fastsat på baggrund af vejledning fra EU-Kommissionen i foråret 2020 om ligebehandling af producenter, samt under hensyntagen til, at bagatelgrænsen udformes på en sådan måde, at den ikke indebærer statsstøtte. MFVM bemærker, at bagatelgrænsen vil blive fastlagt på nationalt niveau og ikke af de enkelte kollektive ordninger.

Med hensyn til at undtage visse typer af emballage fra det udvidede producentansvar er det MFVMs vurdering, at dette ikke er muligt, da det følger af emballagedirektivet, at det udvidede producentansvar skal omfatte alle former for emballage og at det i den konkrete implementering for forskellige typer af emballage skal sikres, at affaldsdirektivets minimumskrav til udvidede producentansvarsordninger overholdes. I den forbindelse vurderer MFVM dog, at der kan være

visse transportsystemer, som falder uden for det udvidede producentansvar for emballage, samt at der for emballage, der håndteres i lukkede genbrugssystemer, vil være tale om producenteres egne tilbagetagingsordninger, hvilket som udgangspunkt kun vil skulle registreres i producentregistret.

Høringssvarenes synspunkter vedrørende definition på producent og bagatelgrænse giver ikke anledning til øvrige ændringer af lovforslaget.

2.4. Roller og ansvarsfordeling i det udvidede producentansvar for emballage

ARC, Bryggerforeningen, DAF og KL støtter intentionen i lovforslaget om, at implementeringen af det udvidede producentansvar for emballage skal tage udgangspunkt i den gældende organisering af affaldssektoren. KL fremhæver, at kommunerne i dag har en central rolle i håndtering af emballageaffald, og at producentansvarsordningen bør bygge videre på de kommunale erfaringer og den eksisterende kommunale infrastruktur.

ARI og DI støtter ligeledes, at der i implementeringen skal tages hensyn til eksisterende organisering af affaldssektoren, men anfægter formuleringen i lovforslaget om, at implementeringen skal tage udgangspunkt i den til enhver tid gældende organisering af affaldssektoren.

DE mener, at udvidet producentansvar for emballage er et væsentligt paradigmeskifte i forhold til organiseringen af affaldssektoren i Danmark i dag. DE mener ikke, at det udvidede producentansvar skal bygges på ryggen af den nuværende organisering af affaldssektoren, men at det i stedet skal tage udgangspunkt i producenterne ansvar og muligheder.

COOP og MLDK mener, at producentansvarsordningen skal tænkes sammen med den øvrige organisering af affaldssektoren, og opfordrer til, at beslutningen om, hvorvidt kommunerne skal have ansvaret for indsamlingen af emballageaffaldet fra husholdninger, baseres på en økonomisk analyse.

DAF og KL fremhæver, at det skal være nemt og enkelt for borgerne at sortere affald både i husholdninger, i virksomheder og i det offentlige rum, og de anbefaler, at kommunerne fortsat har ansvaret for indsamling og indledende (grov)sortering af emballageaffaldet fra husholdninger, før affaldet overdrages til producenterne. Bryggerforeningen, DRC, DSK og L&F anerkender kommunernes erfaring med den borgernære indsamling af affald og mener, at der kan være synergi ved, at kommunerne indsamler emballageaffaldet fra husholdninger sammen med det øvrige husholdningsaffald, idet det ikke vurderes effektivt at etablere parallelle indsamlingssystemer for husholdningerne.

ARI, DE og DI anfægter argumentet om, at det – for at undgå parallelle indsamlingssystemer – vil være mest effektivt at lade kommunerne stå for transport af indsamlet emballageaffald fra husholdninger og frem til sorteringsanlæg og videre affaldsbehandling. De fremhæver, at der i praksis allerede er parallel transport af fx indsamlet restaffald, madaffald og storskrald, da disse affaldsfraktioner allerede i dag afhentes af forskellige lastbiler. ARI og DE foreslår på den baggrund, at producenterne varetager opgaven med at afhente sorteret emballageaffald fra husholdningerne, mens DI mener, at producenterne bør have en væsentlig praktisk rolle, og at de som minimum bør overtage emballageaffaldet direkte efter indsamlingen.

ARI, Bryggerforeningen, COOP, DE, DI, DRC, DSK, K&H L&F, MLDK og Plastindustrien mener, at når producenterne pålægges ansvaret for emballageaffaldet, skal de også overdrages ejerskabet til materialerne (affaldet) og have indflydelse og ansvar for at optimere affaldshåndteringen i hele værdikæden fra indsamling og til genanvendelse af affaldet frem til sekundære nye materialer. DI ønsker, at det fremgår af lovforslagets bemærkninger, at producenterne rolle ikke alene skal være

finansiel, men også praktisk. DN fremhæver, at producentansvaret er et led i overgangen til den cirkulære økonomi, og at det vil betyde, at ansvaret for affaldshåndtering flyttes fra kommunerne til de ansvarlige producenter.

ARI, DAF, DE og MLDK anfægtter, at en ny producentansvarsordning for emballage skal følge de organisatoriske rammer, som gælder for de eksisterende producentansvarsordninger, da disse ikke fungerer optimalt. DAF ønsker, at de kendte udfordringer ved de eksisterende producentansvarsordninger nævnes i bemærkningerne til lovforslaget.

DE og K&H fremhæver, at kommunernes ejerskab til affaldet i dag bremser omstillingen til mere genanvendelse, idet en stor del af især plastaffaldet i dag henvises til forbrændingsanlæg, og at der i flere tilfælde er økonomiske incitamenter til at forbrænde affaldet fremfor at genanvende det.

ARI og DE anbefaler, at kommunerne gives ansvaret for de traditionelle borgernære opgaver, fx beslutninger om hvorledes affald indsamles hos husholdninger i hhv. etage- og villabebyggelse, mens producenterne gives ansvaret for den videre affaldstransport, sortering og genanvendelse af emballageaffaldet. Dette med baggrund i, at det vil være den mest effektive model.

ARI, Bryggeriforeningen, DAF og KL ønsker en præcisering af, hvilken ændring det udvidede producentansvaret for emballage vil medføre ift. de gældende regler for håndtering af genanvendeligt erhvervsaffald, hvor virksomhederne frit kan vælge affaldsoperatør. KL opfordrer til at ændre den gældende organisering af affaldssektoren, så affald fra husholdninger, det husholdningslignende erhvervsaffald og affald i det offentlige rum håndteres samlet. Dette på en sådan måde, at virksomheder får mulighed for frit at vælge mellem de kommunale indsamlingsordninger eller egen affaldsoperatør.

L&F fremhæver, at håndtering af egentligt erhvervsaffald (industriaffald) bør holdes separat fra husholdningsaffaldet og lægger vægt på, at fødevarer- og landbrugsvirksomheder fortsat selv skal kunne bestemme, hvordan genanvendelsen af deres emballageaffald skal ske.

DAF mener desuden, at det bør fremgå af bemærkningerne til lovforslaget, at der i implementeringen af den nye producentansvarsordning for emballage etableres et forpligtende samarbejde og dialog parterne imellem. KL finder det centralt for en succesfuld producentansvarsordning, at kommunerne får ansvaret for at indgå offentlige-private partnerskaber omkring sorteringsopgaven og ønsker bedre rammer for offentlige-private partnerskaber.

Miljø og Fødevarerministeriets svar

MFVM noterer sig, at der er forskellige ønsker og holdninger blandt høringsparterne ift. roller, ansvar og organisering af det udvidede producentansvar for emballage, herunder i hvilket omfang producentansvarsordningen skal bygge videre på den eksisterende organisering af affaldssektoren. De forskellige synspunkter vil blive inddraget i forbindelse med udmøntningen på bekendtgørelsesniveau under hensyntagen til de politiske aftaler på området. Jf. afsnit 2.1 er lovforslagets afsnit vedrørende følgegruppens holdninger revideret, så de forskellige aktørers holdninger til den nærmere organisering står klarere frem.

Forslaget om at nævne udfordringer ved de eksisterende producentansvarsordninger i bemærkningerne til lovforslaget kan ikke imødekommes. Det vurderes ikke at være i tråd med den juridiske opbygning af lovforslaget at komme med beskrivende vurderinger af udfordringer ved eksisterende systemers organisering, når disse ikke ændres ved lovforslaget. MFVM vil imidlertid

inddrage de kendte udfordringer ved eksisterende systemer i den videre implementering af det udvidede producentansvar for emballage.

Høringssvarenes synspunkter vedrørende den nærmere organisering af udvidet producentansvar for emballage giver på den baggrund ikke anledning til yderligere ændringer af lovforslaget.

2.5. Pant- og retursystemet i relation til udvidet producentansvar for emballage

Bryggerforeningen, DI, DRS, DSK og MLDK støtter op om at bevare pant- og retursystemet og fremhæver det som en velfungerende udvidet producentansvarsordning for visse drikkevareemballager. DRS noterer sig, at pant- og retursystemet lever op til affaldsdirektivets minimumskrav til udvidede producentansvarsordninger. Bryggerforeningen fremhæver, at hvis effektiviteten i pant- og retursystemet skal opretholdes, kræver det, at pant- og returkravet ikke udvides til at omfatte yderligere emballager. DSK bemærker, at producenterne ikke bør få mulighed for at pålægge detailhandelen returtagingspligt ifm. evt. nye pant- og retursystemer uden at detailhandelen har givet positivt tilsagn.

COOP, DI og MLDK henviser til, at der kan trækkes på erfaringer fra pant- og retursystemet ift. fastlæggelse af en bagatelgrænse for producenter, principper for graduerede gebyrer og datasikkerhed ifm. indberetning af markedsførte mængder.

Miljø og Fødevarerministeriets svar

MFVM noterer sig, at høringsparterne ser positivt på, at pant- og retursystemet lever op til minimumskravene til udvidet producentansvar, og at det fremhæves som en velfungerende ordning. Erfaringer og viden fra pant- og retursystemet og DRS vil blive inddraget i det videre implementeringsarbejde.

MFVM bemærker, at lovforslaget ikke indeholder ændringer i forhold til hvilke produkttyper, der er omfattet af pant- og retursystemet, herunder detailhandelns returtagingspligt af pant-belagte drikkevareemballager.

Høringssvarene vedr. pant- og retursystemet giver ikke anledning til ændringer i lovforslaget.

2.6. Krav til indsamlingsordninger for emballageaffald

ARI, COOP, DE, DI, DSK, L&F, MLDK fremhæver det som positivt, at der i lovforslaget henvises til kommende ensartede sorteringskriterier og indsamlingsordninger og påpeger, at det er en forudsætning for effektiv genanvendelse i høj kvalitet, at der er ensrettet indsamling af affaldet i hele landet. DI ønsker, at der er refereres til arbejdet med de branchefælles standarder i lovforslagets bemærkninger.

L&F mener, at sorteringskriterier og indsamlingsordninger bør fastlægges i den kommende affaldsplan og bekendtgørelse.

DI og L&F påpeger, at producenterne skal inddrages i fastlæggelse og fremtidige revideringer af standarder for indsamling af emballageaffald.

KL ønsker, at der indføres fælles sorteringskriterier og fælles piktogrammer for affaldssortering i hele Danmark.

COOP, L&F og MLDK anfægter, at der i de udkast til branchefælles standarder, som de har set, ikke er taget stilling til, hvordan fødevarer- og drikkevarekartoner (komposit) skal sorteres og indsamles. De anbefaler, at der tages stilling til dette.

Miljø og Fødevarerministeriets svar

MFVM noterer sig, at der i en række høringssvar indgår ønske om at indføre ensartet indsamling af affald i hele landet, og at dette ses som en forudsætning for en velfungerende udvidet producentansvarsordning for emballage.

MFVM noterer sig desuden, at der er et ønske om, at der tages stilling til håndtering af komposit og kompositemballage, samt at der er et ønske om også at implementere et fælles piktogramsystem i hele landet.

MFVM bemærker, at arbejdet med branchefælles standarder for indsamling og sortering, herunder evt. et fælles piktogramsystem og sorteringskriterier, indgår i arbejdet med den kommende affaldsplan og implementering af affaldsdirektivets nye krav til særskilt indsamling af en række affaldsfraktioner, og at anbefalingerne i høringssvarene vil blive taget med i det videre arbejde hermed. Det bemærkes desuden, at de nærmere krav til indsamlingsordninger inden for gældende regler kan fastsættes på bekendtgørelsesniveau, og at lovforslaget ikke ændrer herved.

Høringssvarene giver på den baggrund ikke anledning til ændring af lovforslaget.

2.7. Krav til mærkning af emballager

COOP, L&F og MLDK bemærker, at lovforslaget giver ministeren hjemmel til at fastsætte regler om producenters pligt til at sikre mærkning af emballager og gør opmærksom på, at det kan være svært at implementere krav om yderligere mærkning ift. korrekt sortering af emballager, da der ofte er meget lidt plads til rådighed for mærkning på emballagerne. COOP og MLDK mener, at ansvaret for udformning af krav til mærkning bør overlades til erhvervslivet, og at principperne for mærkning skal følge internationale standarder.

ARI påpeger, at lovhjemlen ift. fastsættelse af mærkningskrav bør være bred nok, så det sikres, at der også kan sættes krav om tilsætning af sporingsstoffer til udvalgte materialetyper, og ikke kun udvendig mærkning, da det fremadrettet kan muliggøre udsortering af fx fødevareremballager.

Miljø og Fødevarerministeriets svar

MFVM noterer sig, at erhvervslivet ønsker at blive inddraget ift. fastlæggelse af evt. krav til mærkning af emballager, og at der i den sammenhæng bør tages hensyn til, hvad der er praktisk muligt ift. emballagens størrelse.

Lovforslagets særlige bemærkninger er som følge af intern lovteknisk gennemgang blevet præciseret i forhold til beskrivelse af forventet udmøntning af den foreslåede bemyndigelse til at kunne stille krav om særlig mærkning af emballerede produkter. Det fremgår heraf, at mærkningen fx kan vedrøre oplysninger om korrekt affaldshåndtering eller oplysning om, at emballagen er registreret i producentregistret. Det er desuden præciseret, at krav til mærkning skal være i overensstemmelse med de EU-retlige regler om mærkning af emballage og derfor vil skulle udformes på en sådan måde, at de ikke strider mod de harmoniserede mærkningsregler for emballage.

Mht. evt. krav om mærkning i form af tilsætning af sporingsstoffer vurderer MFVM, at hjemlen vedr. mærkning i lovforslaget er tilstrækkelig. Det bemærkes dog, at der ved et sådant krav vil skulle tages gyldigt hensyn til, at dette ikke er i strid med de harmoniserede mærkningsregler, jf. ovenfor.

Høringsvarene vedrørende mærkning giver ikke anledning til ændringer af lovforslaget.

3. Minimumskrav for nye og eksisterende udvidede producentansvarsordninger (inkl. emballage)

3.1. Organisering, roller og ansvarsfordeling i udvidet producentansvar

DAF og KL erklærer sig enig i, at der skal gøres en indsats for at øge genbrug af elektronikaffald herunder reparation og genbrug af komponenter. DAF anfører, at de nuværende bestræbelser inden for de eksisterende producentansvarsordninger ikke har ført tilstrækkelige resultater med sig, og at der er behov for, at producenterne involveres mere direkte i affaldshåndteringen fremfor, at de kollektive ordninger overtager opgaven. Yderligere efterlyser både DAF og KL et mere forpligtende samarbejde mellem de aktører, der indgår i de udvidede producentansvarsordninger (kommuner, producenter, kollektive ordninger og affaldsoperatører).

KL fremfører, at det er væsentligt, at der ift. elektronikaffald sker en organisering af samarbejdet mellem kommuner/genbrugspladser og kollektive ordninger, der adresserer genbrug, og at der via producentansvarsordningen afsættes tilstrækkelige midler hertil.

DAF fremfører, at lovforslaget bør tildele producenterne en mere central rolle i det udvidede producentansvaret for elektronikaffald, samt at det bør overvejes, om man kun skal arbejde med én kollektiv ordning.

Etablering af kollektive ordninger for emballage

Ift. emballage støtter MLDK op om, at der med lovforslaget lægges op til, at producenterne kan organisere sig i kollektive ordninger, som varetager det udvidede producentansvar for emballage og finder det hensigtsmæssigt, at der lægges op til konkurrence mellem flere kollektive ordninger. I modsætning hertil fremfører DI, DAF og L&F, at der ikke bør lægges op til konkurrence mellem flere kollektive ordninger. DI og DSK mener, at lovforslaget bør indeholde bemyndigelse til at forudsætte, at kollektive ordninger skal være non-profit.

DAF og L&F støtter separat organisering af kollektiv ordning for hhv. erhvervsaffald og husholdningsaffald. L&F finder det væsentligt, at én kollektiv ordning får mulighed for at udbyde sortering og afsætning i store samlede udbud, og mener, at det vil sikre de bedste miljømæssige og økonomiske rammer og gøre det rentabelt at etablere sorterings- og genanvendelses anlæg i Danmark.

Miljø og Fødevarerministeriets svar:

MFVM deler synspunktet om, at det er afgørende med et godt samarbejde mellem de aktører, som indgår i en udvidet producentansvarsordning og som derfor i fællesskab skal løse de opgaver, som de hver især har fået tildelt et ansvar for. MFVM vil desuden i forbindelse med den nærmere udmøntning af de nye minimumskrav og den nye producentansvarsordning for emballage vurdere, hvordan samarbejdet imellem de aktører, der indgår i udvidede producentansvarsordninger mest hensigtsmæssigt kan formaliseres og evt. reguleres.

MFVM noterer sig, at flere af høringsparterne ser det mest effektivt at organisere producentansvaret i én samlet kollektiv ordning, men at der også er argumenter for at have konkurrerende kollektive ordninger. MFVM bemærker, at der i den konkrete udmøntning af de nærmere rammer for kollektive ordninger skal tages konkurrenceretlige hensyn til uhensigtsmæssige dannelser af monopoler, samt at producenterne spiller en væsentlig rolle i at finde den rette og mest effektive organiseringsform.

Der henvises til høringsnotatets afsnit 4 vedrørende fremme af mere genbrug af elektronikaffald.

Høringssvarene giver på den baggrund ikke anledning til ændring af lovforslaget.

3.2. Omkostningsfordeling og nødvendige omkostninger, graduerede bidrag og sikkerhedsstillelse

Omkostningsfordeling og nødvendige omkostninger

DAF fremfører, at producenterne bør finansiere hele affaldshåndteringen af elektronikaffald, herunder også indsamlingen, i modsætning til hvad der gælder i dag, hvor selve indsamlingen fra husholdningerne frem til genbrugspladsen finansieres af borgerens affaldsgebyr. DAF undrer sig over, at det af lovforslaget ikke fremgår, hvorfor direktivets anbefalinger mht. producenternes finansiering af indsamling af elektronikaffald ikke følges. DAF henviser i den sammenhæng til et beslutningsforslag fra 2011 om producenters finansiering af de kommunale indsamlingsordninger for af elektronikaffald og anbefaler, at der i lovforslaget indgår et krav om, at producenterne fremover skal dække alle omkostninger til håndtering af elektronikaffald.

ERP og Recipo fremfører, at producenternes betaling af omkostninger til den kommunale indsamling af bærbare batterier fra husholdningerne (punktafgift) er dyr og ineffektiv sammenlignet med indsamling af elektronikaffald. KL anfører, at indsamlingen af bærbare batterier er underfinansieret med den eksisterende DUT-kompensationsmodel. Batteriforeningen fremfører, at kommunernes administration med at opføre udgifterne til batteriindsamling særskilt er omkostningstung. Batteriforeningen foreslår derfor, at finansiering af de kommunale indsamlingsordninger for bærbare batterier ensrettes med finansieringsmodellen for af elektronikaffald, hvor den kommunale indsamlingsordning finansieres via affaldsgebyret.

Batteriforeningen henstiller til, at organisering og finansiering af batteriindsamlingen tages op til revision og henviser til, at dette har været stillet i udsigt flere gange. Det er Batteriforeningens opfattelse, at den nuværende finansierings- og organiseringsmodel er medvirkede årsag til, at kun lidt over halvdelen af de bærbare batterier indsamles. Batteriforeningen peger på, at det vil være i tråd med den overordnede idé med implementeringen af det udvidede producentansvar for elektronik, batterier og emballage.

KL anbefaler, at der skabes en ensartet finansiel model på tværs af de udvidede producentansvarsordninger, hvor kommunerne kompenseres efter én og samme model, og ikke som der er lagt op til i lovforslaget, forskellige modeller for hhv. elektronik, batterier og emballager. KL anfører, at det giver en bureaukratisk model for både stat, kommuner og virksomheder, når det er forskelligt. KL anbefaler i den sammenhæng, at det i forbindelse med lovbehandling besluttet, hvilken finansiel model, der skal gælde for både kommunernes affaldsindsamling og renhold, da emballageaffald findes i begge systemer.

Fordeling af omkostninger ifm. udvidet producentansvar for emballage

ARC, DAF og KL lægger vægt på, at producenter skal betale alle omkostninger forbundet med håndteringen af emballageaffald, herunder også omkostninger til håndtering af henkastet affald og affald i det offentlige rum, samt de ekstra omkostninger, der typisk er forbundet med indsamling af affald i byområder. ARC og KL fremfører desuden, at producenterne skal finansiere håndteringen af den del af emballageaffaldet, der fejlsorteres i restaffaldet og dermed forbrændes.

ARI, DI, DE, DSK og MLDK fremhæver, at producenterne skal betale den mest omkostningseffektive pris, så producenterne ikke betaler for evt. ekstra service, som kommunerne beslutter at yde i

forbindelse med indsamling af emballageaffaldet. L&F ønsker, at der indsættes en hjemmel i loven, som bemyndiger ministeren til at fasttætte krav om omkostningseffektiv drift. L&F anmoder desuden om, at der fastsættes grænser for omkostninger til producenternes oplysningspligt, og at det præciseres, hvad der skal oplyses om. L&F bemærker, at det bør præciseres, i hvilket omfang og ud fra hvilke principper producenterne skal bidrage til finansieringen af herreløst affald.

ARI, DI, DSK, Bryggeriforeningen og MDLK bemærker, at det bør fremgå af lovforslaget, at affaldsgebyret forventes at falde, svarende til den andel af omkostningerne til emballageaffaldshåndtering, som fremover betales af producenterne.

DAF, KL og L&F bemærker affaldsdirektivets mulighed for at afvige princippet om, at producenterne skal betale alle nødvendige omkostninger. DAF og KL opfordrer til, at der i lovbehandlingen tages stilling til, hvilket princip den danske producentansvarsmodel skal baseres på, såfremt kravet om fuld producentfinansiering tilsidesættes. L&F bemærker, at det bør præciseres, at det er borgere og virksomheder, der skal betale omkostningerne i stedet for producenterne, hvis muligheden for at afvige fra princippet om fuld finansiering benyttes.

Bryggeriforeningen foreslår, at det præciseres, at producenterne skal betale for indsamling og genanvendelse af deres emballager, og at ordet 'markedsandel' slettes i den forbindelse, da det er uklart, hvad der menes med dette. Bryggeriforeningen ønsker desuden præciseret, at emballage, der eksporteres, ikke er omfattet af de danske regler om udvidet producentansvar for emballage.

Miljø og Fødevarerministeriets svar

MFVM bemærker, at fsva. finansiering af indsamling af elektronikaffald, så er det udvide producentansvar for elektronikaffald undtaget fra det reviderede affaldsdirektivs minimumkrav til producentfinansiering (art. 8a stk. 4a), idet der for de eksisterende direktiv-fastsatte udvidede producentansvarsordninger gælder de specifikke direktivfastsatte krav herfor. Det følger af WEEE-direktivet, at producenter skal finansiere indsamling og den videre affaldshåndtering fra første indsamlingssted. MFVM noterer sig, at både producenter, kollektive ordninger og KL anbefaler en mindre bureaukratisk finansieringsmodel fsva. indsamling af bærbare batterier. MFVM noterer sig desuden KL's anbefaling om at sikre en ensartet finansieringsmodel på tværs af producentansvarsordninger. Til dette bemærkes, at den nuværende forskel på finansieringsmodellen for elektronikaffald og bærbare batterier beror på forskellige bestemmelser om producenters finansieringsforpligtelse i hhv. WEEE-direktivet og batteri-direktivet.

MFVM noterer sig desuden, at der blandt høringsparterne på den ene side er et ønske fra kommunerne og de kommunale affaldsselskaber om, at producenterne finansierer de fulde omkostninger til håndteringen af emballageaffald og på den anden side er et ønske fra erhvervslivets side, om at der sættes et loft over disse omkostninger, så producenterne ikke skal betale omkostninger forbundet med ekstra kommunale ydelser.

På baggrund af høringssvarene er det i lovforslagets bemærkninger blevet præciseret, hvad affaldsdirektivets minimumskrav til producentfinansiering generelt består af. Det er desuden nærmere beskrevet, at der i forbindelse med udmøntningen af det udvidede producentansvar for emballage vil blive evalueret på erfaringerne med de forskellige finansieringsmodeller i de eksisterende udvidede producentansvarsordninger. MFVM bemærker, at der på den baggrund også vil blive taget stilling til eventuelle justeringer i finansieringsmodellerne af de eksisterende ordninger under hensyntagen til de restriktioner, som direktiverne giver for dette, de miljømæssige udfordringer, som en evt. ændring i finansieringsmodel vil bidrage til at løse, samt færrest mulige administrative omkostninger. Sidstnævnte stillingtagen berører dog ikke nærværende lovforslag.

Det er desuden blevet præciseret i lovforslagets bemærkninger, at en forudsætning for at afvige fra kravet om fuld producentfinansiering ved udmøntningen af det udvidede producentansvar for emballage er, at de resterende op til 20 pct. af omkostningerne afholdes af de oprindelige affaldsproducenter eller affaldsdistributører og således ikke afholdes af staten eller andre offentlige myndigheder.

Det bemærkes desuden, at afgrænsning af hvad der er de 'nødvendige omkostninger', herunder omkostninger til henkastet affald og ikke-udsorteret affald, vil ske på EU-plan for at sikre ensartede vilkår for virksomheder på tværs af medlemsstaterne. EU-Kommissionen forventes at udkomme med guidelines vedr. 'nødvendige omkostninger' i foråret 2020 og vil sammen med de afgivne høringssvar blive taget i betragtning i det videre arbejde med implementeringen og udmøntningen af den foreslåede hjemmel til at fastsætte regler om afholdelse af omkostninger.

MFVM anser det desuden ikke for muligt at slette ordet 'markedsandel' i lovbestemmelsen, da dette er et nøglebegreb ifm. fordeling af producentansvarets byrder mellem producenterne. Det er dog præciseret i lobemærkningerne, at markedsandelen refererer til producentens andel af emballage og ikke det emballerede produkt. I forbindelse med beregning af en producents markedsandel af emballage er intentionen, tilsvarende reglerne for elektronik og batterier, at modregne eksporterede mængder.

Høringssvarene vedrørende omkostningsfordeling giver ikke anledning til yderligere ændringer af lovforslaget.

Graduerede bidrag

Ift. kravet om graduerede bidrag til de kollektive ordninger baseret på miljøhensyn påpeger Elretur, ERP og Recipo, at de aktuelle omkostninger ved affaldshåndtering ikke afspejler de konkrete miljøforbedringer i en producents produkt. Elretur anbefaler derfor, at graduerede bidrag for elektronikaffald skal baseres på materialesammensætningen i de markedsførte produkter. ERP og Recipo påpeger, at en graduering ikke må blive for administrativt tung og at den skal være ensartet for hele EU. LWF mener ikke en graduering af bidrag skal gælde for lyskilder, idet denne type produkter indsamles blandet og kollektivt og ikke kan udsorteres i forskellige typer ift. deres miljøbelastning.

DBI påpeger, at der ikke er danske bilproducenter, men at alle biler importeres. Ifølge DBI giver det derfor ikke mening at graduere bidragene for de danske bilimportørers deltagelse i den kollektive ordning, idet det udelukkende er de udenlandske bilproducenter, der har indflydelse på bilernes udformning og miljømæssige output. DBI fremfører desuden, at bemyndigelsesbestemmelsen om graduerede bidrag i lovforslaget, hverken er afgrænset eller præciseret nok og at den potentielt er for vidtgående.

DAF, DI, COOP, L&F, MLDK, Plastindustrien og RGO støtter op om formålet med graduerede gebyrer og ser dem som værende afgørende for en succesfuld udvidet producentansvarsordning for emballage, der fremmer reduktion af materialeforbrug og design af emballager til genbrug og genanvendelse.

DI og Plastindustrien fremhæver, at der bør stilles krav til kvaliteten af genanvendelsen, og at dette bør afspejles i de graduerede bidrag. Plastindustrien fremhæver, at de gennem et bredt samarbejde i branchen har udviklet en designguide med fokus på øget genbrug og genanvendelse af plastemballage. DAF foreslår, at der i lovforslaget lægges op til mere proaktive redskaber i form af afgifter, brug af genanvendte materialer i nye produkter, forbud og krav til udfasning, reparation,

standardisering mm. for at fremme udviklingen af miljøvenlige emballager, der er nemmere at genbruge, reparere og genanvende.

COOP påpeger, at man skal undgå at låse sig fast på en gebyrstruktur baseret på den nuværende kontekst og ønsker, at gradueringen tager hensyn til udvikling af nye teknologier og genanvendelsesmuligheder, skadelig kemi, fornybare vs. fossile materialer samt bioplast, og henviser i den sammenhæng til anbefalingerne fra Det Bioøkonomiske Panel.

Elretur fremfører, at anvendelse af kompositmaterialer skal styres gennem graduerede bidrag.

Plastic Change foreslår en konkret model for graduering af bidrag, som fremmer genbrugelige emballager og lukkede materialekredsløb.

DI og L&F ønsker, at de graduerede bidrag fastsættes under hensyntagen til kriterier om simplicitet, dokumenterbarhed og jævnlige evalueringer. DE, DI, K&H, L&F og MLDK fremhæver, at de graduerede bidrag bør harmoniseres på tværs af landegrænser og DI henviser i den sammenhæng til den kommende vejledning ift. graduerede gebyrer fra EU-Kommissionen.

L&F støtter lovforslagets intention om, at de graduerede bidrag skal fastlægges af den kollektive ordning. I modsætning hertil anbefaler ARC og DAF, at principperne for de graduerede bidrag fastlægges politisk og ens for hele landet, så de ikke bliver et konkurrenceparameter for de kollektive ordninger.

DRC advarer mod, at det udvidede producentansvar for emballage vil medføre dobbelte afgifter på visse produktkategorier med henvisning til, at der også kommer udvidet producentansvar for visse produkttyper som følge af engangsplastdirektivet.

Miljø- og Fødevareministeriets svar

MFVM bemærker, at høringsparterne generelt hilser minimumskravet til graduerede bidrag i kollektive ordninger velkommen og noterer sig de forskellige anbefalinger ift. den konkrete udmøntning af kravet om graduerede bidrag. Disse vil indgå i det videre implementeringsarbejde.

MFVM henviser i den sammenhæng til lovforslaget bemærkninger om, at den nationale implementering af graduerede gebyrer forventes at følge den kommende vejledning fra EU-Kommissionen. Det er desuden blevet præciseret i lovforslagets bemærkninger, at de overordnede kriterier for graduering af bidrag vil blive fastsat i de nærmere regler for hver enkelt udvidede producentansvarsordning, og at det derefter er op til den enkelte kollektive ordning at foretage den egentlige graduering og fastsættelse af deres medlemmers bidrag inden for de angivne kriterier. Herudover er det præciseret, at graduering af bidragene skal afspejle de konkrete omkostninger, som den kollektive ordning afholder for at affaldshåndtere et givent produkt eller produkttype.

Det er desuden MFVMs vurdering, at affaldsdirektivets minimumskrav om graduerede bidrag som udgangspunkt ikke giver mulighed for at undtage visse produkttyper fra dette krav.

MFVM tager DRC's advarsel mod dobbeltafgifter til efterretning og vil være opmærksom på dette i den videre implementering.

Høringsvarene om graduerede bidrag giver ikke anledning til yderligere ændringer af lovforslaget.

Sikkerhedsstillelse

ERP og Recipo mener, at sikkerhedsstillelsen ifm. elektronikaffald generelt fungerer i sin nuværende form. Dog påpeger de sammen med Elretur og LWF, at sikkerhedsstillelsen for individuelle producenter ikke fungerer, idet de fleste individuelle producenter i realiteten ikke betaler for affaldshåndtering. I den forbindelse foreslår elretur og LWF, at individuelle indsamlingsordninger skal pålægges at indsamle tilsvarende andel af affaldet i den periode, de er på markedet, enten ved fysisk indsamling eller ved at bidrage til fællesskabet.

DPA-System anbefaler, at der i lovgivningen gives mulighed for at få adgang til at få oplysninger om omkostningssatser for sikkerhedsstillelse hos genvindingsvirksomheder og kollektive ordninger for at kunne skønne gennemsnitsomkostninger for sikkerhedsstillelse. DPA-System anbefaler desuden, at der ikke i lovgivningen angives eksakt, hvilken type af sikkerhedsstillelse der skal anvendes, da de har erfaring for, at nogle typer af sikkerhedsstillelse er vanskelige at frigive.

DBI fremfører, at der bør ses på de reelle behov for sikkerhedsstillelse i den konkrete ordning. DBI fremhæver i den sammenhæng, at der ikke er et aktuelt behov for sikkerhedsstillelse ved affaldshåndtering af biler, da der på det nuværende marked for bilskrot er gunstige markedspriser.

Miljø- og Fødevarerministeriets svar:

MFVM noterer sig ønskerne vedrørende individuelle producenters bidrag til sikkerhedsstillelse for affaldshåndteringen. Det bemærkes, at der i de gældende regler for elektronikaffald er adgang til, at producenter kan få udbetalt sikkerhedsstillelse fra individuelle producenter, såfremt omkostninger til affaldshåndtering dokumenteres. MFVM bemærker, at der i forbindelse med udmøntningen af kravet om sikkerhedsstillelse vil blive set på erfaringer fra andre dele af affaldsreguleringen med at indhente oplysninger, herunder oplysninger om omkostningssatser for sikkerhedsstillelse, til brug for fastsættelse af sikkerhedsstillelsens størrelse.

Det er desuden MFVMs vurdering, at affaldsdirektivets minimumskrav om sikkerhedsstillelse ikke giver mulighed for at undtage visse produkttyper eller kollektive ordninger fra dette krav.

MFVM skal bemærke, at bemærkningerne i lovforslaget til de foreslåede regler om sikkerhedsstillelse generelt er præciseret yderligere efter lovteknisk gennemgang i ministeriet. Høringssvarene om sikkerhedsstillelse giver ikke anledning til yderligere ændringer af lovforslaget.

3.3. Indberetningspligt, oplysningspligt om målopfyldelse og egenkontrol

Indberetningspligt

COOP, DSK og L&F anerkender, at opgørelse af producenters markedsandele er nødvendig for at kunne beregne gebyrer i en udvidet producentansvarsordning, men påpeger, at der i opgørelse og offentliggørelse af oplysninger skal tages hensyn til principper om administrativ enkelthed, gennemsigtighed og hensyn til databeskyttelse og forretningshemmeligheder. COOP, DSK og L&F opfordrer til [for emballage] at tage udgangspunkt i den nuværende opgørelsesmetode hos Dansk Retursystem, som driver pant- og retursystemet, og henstiller til, at erhvervslivet inddrages i udarbejdelsen af regler for opgørelse af markedsandele.

ERP og Recipo påpeger, at det er u hensigtsmæssigt, at de kollektive ordninger skal indrapportere indsamlede mængder til både DPA-System og det nationale Affaldsdatasystem (ADS), og de efterlyser, at der kun indrapporteres ét sted. APPLiA, CED, DI og DPA-System anser indrapportering til DPA-system som det mest hensigtsmæssige, hvor både markedsførte, indsamlede og behandlede mængder

indrapporteres. De finder det beklageligt, at Miljøstyrelsen har indført dobbeltindberetning og foreslår i stedet, at DPA-System indsamler de nødvendige data og derefter samlet indberetter til ADS.

DPA-System nævner, at Partnerskabet for indsamling af elektronikaffald anbefalede, at der blev skabt en ny platform for indberetninger, så producenterne og de kollektive ordninger kun skal indberettes ét sted, og at alle datamodtagere herfra modtager de nødvendige data i det ønskede format. DI og DPA-System anbefaler derfor, at datastrømmen for alle områder af producentansvarsindberetningen holdes imellem producenter, de kollektive ordninger, eventuelle nye aktører og DPA-system, hvorefter DPA-System kan overføre de relevante data til ADS. DPA-System fremhæver i den forbindelse deres kompetence til at vejlede producenterne ift. indberetning.

Indberetning af batterier

Batteriforeningen, DPA-System elretur, ERP og Recipo opfordrer til, at indberetning af markedsførte mængder af batterier ændres fra at skulle ske til SKAT, til at skulle ske til DPA-System. APPLiA og CED støtter dette synspunkt. Begrundelsen herfor er, at det er administrativt tungt for producenter, der markedsfører elektrisk og elektronisk udstyr, som indeholder batterier, at skulle indberette på to forskellige måder. Elektrisk og elektronisk udstyr indberettes til DPA-system, hvilket betyder, at producenter, der har elektrisk og elektronisk udstyr med batterier, har et dobbelt registreringsarbejde. DPA-System vurderer, at dette gælder for 70-80 % af producenter af elektrisk og elektronisk udstyr. Yderligere fremfører DPA-System, at der igennem årene har været mange problemer med fejlregistrering i SKAT's indberetningssystem, problemer med af- og tilmelding i indberetningssystemet, samt at udenlandske producenter uden for EU ikke har mulighed for at lade sig registrere hos SKAT, hvis ikke de har et dansk CVR-nummer.

Oplysningspligt om målopfyldelse

Elretur, ERP og Recipo anbefaler, at opfyldelse af affaldshåndteringsmålene offentliggøres af DPA-System fremfor af de kollektive ordninger/producenterne, da målene er nationale.

Egenkontrol

EPR og Recipo fremfører, at krav til egenkontrol ikke vil påføre dem ekstra byrder, da de allerede i dag har kontrol med deres omkostninger. Omvendt fremfører Plastic Change, at erfaringer fra Belgien viser, at egenkontrol med omkostninger og datakvalitet har en begrænset effekt og derfor skaber besvær for producenter, importører og kollektive ordninger, der overholder lovgivningen, set ift. free riders som ikke overholder lovgivningen og herved får en konkurrencemæssig fordel.

Informationskampagner for batterier

Batteriforeningen og DPA-System foreslår, at de nuværende regler om, at producenter og kollektive ordninger skal gennemføre individuelle informationskampagner rettet mod slutbrugerne, hvor kampagnens størrelse er proportional med deres markedsandel ændres, således at der kan gennemføres fælles kampagner som finansieres ved et gebyr til DPA-system.

Miljø- og Fødevareministeriets svar:

MFVM noterer sig ønsker og forslag til den konkrete udmøntning af affaldsdirektivets minimumskrav om indberetningspligt, egenkontrol og oplysninger om målopfyldelse. Disse vil blive taget med i det videre implementeringsarbejde.

På baggrund af lovteknisk gennemgang er det i lovforslagets bemærkninger generelt blevet præciseret, hvad affaldsdirektivets minimumskrav til offentliggørelse af affaldshåndteringsmål indebærer. MFVM vurderer, at det ikke vil være tilstrækkeligt at stille krav om offentliggørelse af

opfyldelse af disse mål på nationalt niveau samlet, fx på DPA-Systems hjemmeside. Oplysningspligten påhviler ifølge affaldsdirektivet den enkelte producent og/eller dennes kollektive ordning.

MFVM deler desuden høringsparternes ønske om ét indberetningssystem for udvidede producentansvarsordninger og takker for forslaget om, at DPA-System kan varetage en samlet indberetning til Affaldsdatasystemet på vegne af producenter og kollektive ordninger. I det videre arbejde med den konkrete implementering vil der generelt være fokus på forenkling og ensretning af indberetningssystemer for de eksisterende og kommende udvidede producentansvarsordninger i overensstemmelse med principperne for agil erhvervsrettet regulering. Der gøres i den sammenhæng opmærksom på, at der med hensyn til affaldsdata ikke kun er producenter og kollektive ordningers interesser at holde for øje. Der skal også tages højde for, at det skal være enkelt for de affaldsoperatører, som for alt øvrigt affald, som disse operatører håndterer, indberetter til Affaldsdatasystemet.

Høringssvarene giver ikke anledning til yderligere ændringer til lovforslaget

3.4. Bemyndiget repræsentant, bagatelgrænse, free-riders samt håndhævelse, tilsyn og sanktionering

Bemyndiget repræsentant

DBI fremfører, at det er uklart, om reglerne om bemyndiget repræsentant kun gælder for udenlandske producenter, der sælger direkte til en slutbruger, eller om en udenlandsk producent kan beslutte sig for selv at være ansvarlig efter de danske producentansvarsregler via repræsentantskab, uanset at der er etablerede danske importører.

Free-ridere

Elretur fremfører, at producentansvarsreglerne skal imødekomme ændringer i forbrugernes handelsmønstre, således at e-handelsvirksomheder også påtager sig det udvidede producentansvar for de produkter, som de markedsfører på det danske marked. WWF fremfører, at free-riders kan være en faldgrube, som kan underminere det fulde miljøpotentiale i udvidede producentansvarsordninger.

Tilsyn og sanktionering

ARI, DE, DI, L&F og Plastic Change støtter op om, at der i lovforslaget lægges op til, at tilsynet med producentansvarsordningen for emballage udføres af en statslig myndighed, og understreger vigtigheden af en ensartet håndhævelse og et effektivt tilsyn.

DE foreslår, at tilsynet finansieres af producenterne selv og fremhæver, at det eksisterende kommunale affaldstilsyn ikke er tilstrækkeligt til at sikre et effektivt tilsyn.

DI hæfter sig ved bestemmelsen i lovforslaget om forhandleres og distributørers pligt til at sørge for at deres leverandør er registreret i en producentansvarsordning. DI fremhæver, at dette vil være en betydelig byrde at pålægge distributører og forhandlere, samt at det er statens og ikke konkurrerende virksomheders pligt at håndhæve producentansvaret, så free riders undgås.

APPLiA, Batteriforeningen, CED, DE, DI, Elretur, LWF og RGO påpeger, at der er behov for mere aktivt tilsyn, særligt med såkaldte free-riders, hvor organisationerne vurderer at hhv. en tredjedel og op mod halvdelen af markedsdeltagerne i større eller mindre omfang kan være free-riders. For udenlandske virksomheder, der benytter sig af fjernsalg, kan andelen være højere. I forbindelse hermed er der også behov for bedre opfølgning og sanktionering fsva. registrering/afregistrering af virksomheder, samt deres indrapportering af markedsførte mængder. DI fremfører, at der er behov for

et nyt tilsynssystem, mens Batteriforeningen foreslår at kontrol og sanktionering eventuelt digitaliseres i lighed med systemer i Erhvervsstyrelsen. Yderligere foreslår Elretur også øget tilsyn ift. virksomhedernes revisor/ledelseserklæringer, mens ERP og Recipo generelt gerne ser øget tilsyn og særligt med nye affaldsaktører og deres certificeringer. LWF har desuden en række konkrete forslag til områder, hvor der skal være øget tilsyn.

APPLiA, CED, DI, DPA-System, elretur, ERP, LWF, Recipo og RGO påpeger, at bødeniveauet, når lovgivningen ikke overholdes, er for lavt. Generelt ønskes et skærpet bødeniveau, som kan have en afskrækkende effekt på lovovertræderne. DPA-System fremfører, at der mangler retspraksis på producentansvarsområdet for at få fastsat et bødeniveau.

Miljø- og Fødevareministeriets svar:

MFVM bemærker, at der blandt høringsparterne er stort fokus på et effektivt tilsyn og opbakning til, at det er en statslig myndighed, der udfører tilsynet med producentansvarsordningen for emballage. MFVM takker for de konkrete forslag til, hvordan tilsynet kan organiseres effektivt. MFVM deler synspunktet om, at det er nødvendigt med et effektivt tilsyn og bemærker, at det vil være et vigtigt element i det videre implementeringsarbejde at få fastlagt en effektiv model for, hvordan der føres tilsyn med udvidede producentansvarsordninger.

MFVM bemærker i øvrigt, at lovforslagets bestemmelser og bestemmelser fastsat i medfør heraf er straffebelagt efter miljøbeskyttelseslovens § 110, stk. 3. Strafbestemmelsen i § 110, stk. 3, angiver ikke bestemte kriterier for udmåling af straf, og lovens forarbejder indeholder ikke bemærkninger om bødeniveau. Fastsættelsen af straf vil bero på domstolenes konkrete vurdering ud fra samtlige omstændigheder i sagen, og det angivne straffniveau vil kunne fraviges i op- og nedgående retning, hvis der i den konkrete sag foreligger skærpene eller formildende omstændigheder, jf. de almindelige regler om straffens fastsættelse i straffelovens kapitel 10. Der fastsættes således ikke et bødeniveau i medfør af lovforslaget, da den endelig vurdering heraf foretages af domstolene.

MFVM har taget DI's bekymring til efterretning ift. forslagets bestemmelse om forhandleres og distributørers pligt til at sørge for, at deres leverandør er registreret i producentansvarsordningen. Bestemmelsen er slettet af lovforslaget.

Fsva. udnævnelse af bemyndigede repræsentanter er det blevet præciseret i lovforslagets bemærkninger, at det er muligt at udpege en bemyndiget repræsentant også når der er etablerede importører.

Høringssvarene giver ikke anledning til øvrige ændringer af lovforslaget.

3.5. Kollektive ordningers oplysningspligt

ERP og Recipo ønsker ikke at skulle offentliggøre priser på deres ydelser, da de er kommercielle virksomheder.

LWF foreslår med henblik på at opnå øget transparens, at kollektive ordninger skal oplyse, om de har ejerskab ift. nogle af de konkrete leverandører, som de benytter til affaldshåndteringen.

Elretur anbefaler, at de kollektive ordningers aftaleperiode med affaldsoperatørerne fastsættes af de kollektive ordninger og ikke på nationalt niveau. Dette med henblik på at bevare hurtig adgang til ny teknologi og bedre genanvendelse.

Miljø- og Fødevareministeriets svar:

MFVM har noteret sig, at de kollektive ordninger ikke umiddelbart er positive over for at skulle offentliggøre priser for deres ydelser. Disse krav er fastsat i det reviderede affaldsdirektiv, hvorfor Danmark er forpligtet til at implementere dem. I forbindelse med implementeringen vil der blive taget behørigt hensyn til at sikre forretningsfølsomme oplysninger.

MFVM takker desuden for forslaget om de kollektive ordninger også skal oplyse om ejerskab af leverandører. Idet det vurderes at ligge inden for det reviderede affaldsdirektivs rammer, vil dette forslag blive medtaget i det fremadrettede arbejde. MFVM noterer sig ønsket om, at det er de kollektive ordninger, der fastsætter aftaleperioden med affaldsoperatørerne. Dette vil blive taget med i de videre overvejelser i implementeringsarbejdet.

Høringssvarene giver på den baggrund ikke anledning til ændring af lovforslaget.

4. Modernisering af indsamling og behandling af elektronikaffald

Genbrug

APPLiA og CED kvitterer for, at der åbnes op for en markedsbaseret løsning, når det gælder genbrug og forberedelse til genbrug af funktionsdueligt elektrisk og elektronisk udstyr. DI stiller sig dog mere tvivlende overfor om moderniseringen vil medføre øget genanvendelse og genbrug, idet lovforslaget kun vil medføre lettere adgang til elektronikaffaldet for affaldsoperatører. Formålet bør udvides til også at sikre mere genbrug via genbrugsvirksomheder og ikke kun forberedelse til genbrug via affaldsbehandlere.

DI opfordrer desuden til en mere ambitiøs tilgang til at arbejde med modernisering af det udvidede producentansvar for elektronik for at fremme genbrug. DI fremfører væsentligheden i, at der arbejdes på at sikre, at også kommunalt indsamlet elektronikaffald håndteres med henblik på genbrug og at der gøres op med, at visse kommuner gensælger kasseret elektronik i strid med lovgivningen. DI fremfører, at et ikke-professionelt gensalg af brugt elektronik kan skade producenternes varemærkeomdømme. DI ønsker derfor, at regler for kommunale genbrugsaktiviteter tydeliggøres.

Modsat anbefaler KL, at der ved implementering på bekendtgørelsesniveau bør fokuseres på genbrug, således at kommuner og eventuelle øvrige indsamlere bør pålægges at afsætte elektronikaffaldet til genbrug frem for genanvendelse og at sidstnævnte kun kan ske, når det er dokumenteret, at det pågældende affald ikke kan afsættes til direkte genbrug. Både DAF og KL fremfører i den forbindelse, at det samtidig bør gøres muligt at understøtte aktiviteter, der fremmer genbrug og reparation af elektronikskrot, ex. via socialøkonomiske virksomheder.

Adgang til indsamling af elektronikaffald fra husholdninger for nye aktører og krav certificering
DE, DI, DTL, GI og ITD hilser forslaget til modernisering velkomment og peger på, at det er i tråd med anbefalingerne fra Partnerskab for indsamling af elektronikaffald og Advisory Board for Cirkulær Økonomi. DI og ITD bakker op om mulighederne for at indsamle elektronikaffald fra husholdninger ved at indføre en undtagelse fra det gældende forbud mod at anvende andre ordninger end de kommunale indsamlingsordninger. DE, DTL og GI bifalder, at der kommer ordnede og regulerede forhold for de aktører, som i dag virker på elektronikaffaldsmarkedet, også for de aktører, der ikke er indtænkt i det nuværende udvidede producentansvar. Organisationerne fremfører, at det er nødvendigt med klare rammer og roller for indsamlere, modtageanlæg og genanvendelsesanlæg. DE, DTL, GI og RGO støtter certificering af aktørerne i henhold til CENELEC-standarderne, da de forventer, at disse vil blive et krav i EU. Som et alternativ nævnes certificering ift. ISO-standarder.

DAF og KL er skeptisk over for forslaget om at åbne op for, at private aktører får adgang til at indsamle elektronikaffald direkte fra husholdningerne. KL fremfører, at moderniseringen kan medføre 'cherry picking', som giver øget klimaaftryk. KL kan derfor ikke støtte, at der etableres undtagelser fra det gældende forbud mod at etablere andre ordninger end den kommunale indsamlingsordning. DAF stiller spørgsmålstejn ved, om der er et positivt erhvervsmæssigt potentiale på 246 mio. kr. ved at modernisere ordningen. DAF er tvivlende overfor, om det vil fungere, at affaldsoperatører aktivt skal opsøge borgerne for at indsamle elektronikaffald, ligesom borgeren ikke forventes at have tilstrækkelig information om, hvornår og hvilken type elektronikaffald, der vil blive afhentet. DAF anbefaler derfor, at forslaget trækkes tilbage og at man i stedet tager udgangspunkt i det eksisterende system.

Ligeledes udtrykker DPA-System skepsis overfor at åbne indsamling af elektronikaffald op over for andre aktørgrupper end producenterne og genvindingsindustrien, særligt nævner DPA-System aktører, som arbejder med genbrug og forberedelse til genbrug af elektronik. DPA-System fremfører, at det ikke er klart, om formålet med lovforslaget er at hæve kvaliteten og omfanget af genbrug og at det i så fald formentligt er nødvendigt at sætte specifikke målsætninger om genbrug.

Elretur forventer ikke, at det vil blive billigere for producenterne at håndtere det kommunalt indsamlede elektronikaffald, selvom disse mængder forventes at blive reduceret som følge af lovforslaget. Elretur vurderer, at eftersom det værdifulde elektronikaffald ikke længere vil blive håndteret af de kollektive ordninger, vil disse derfor blive dyrere og mindre effektive at drive.

Certificering ift. CENELEC-standarder

I forhold til det foreslåede krav om certificering efter CENELEC-standarder er Elretur positive over for, at alle led i værdikæden arbejder efter CENELEC-standarder, men ser dog behov for, at det præciseres om også producenter og de kollektive ordninger skal være certificeret efter disse standarder. DAF ønsker en præcisering af, om genbrugsbutikker og butikker, der tager imod brugt elektronik også skal certificeres. DI fremfører, at certificeringsordninger sikkert vil kunne øge kvaliteten i genanvendelsen, men at det ikke vil fremme genbrugsvirksomheders mulighed for at øge genbrug, idet CENELEC-standarder for affaldsbehandling af elektronikaffald (EN 50625-serien) ikke omfatter genbrug. DI ønsker et langt tydeligere fokus på genbrug af elektronik, samt at genbrugsvirksomheder kan få adgang til at indsamle brugt elektronik fra husholdninger, DI ønsker derfor CENELEC-standarder for forberedelse med henblik på genbrug af elektronikaffald (EN 50614) tilføjet til lovforslaget.

Elretur anbefaler, at virksomheder, som indsamler elektronikaffald direkte fra private husholdninger, på sigt er CENELEC-certificerede. DPA-system fremfører det synspunkt, at både nye og gamle aktører skal certificeres.

APPLiA og CED påpeger, at der kan være behov for, at certificeringen tilpasses virksomhedernes størrelse. ITD fremfører, at der er behov for at vurdere, om den miljømæssige gevinst står mål med de ressource- og omkostningsmæssige konsekvenser, som kravet om certificering medfører, idet kravet ikke må blive en barriere for øget genanvendelse.

Elretur påpeger, at det vil være vanskeligt at opbygge et certificeringssystem og auditørkorps ift. CENELEC standarderne inden for de angivne tidsfrister.

Periode for tildelingsordning

DI og KL foreslår, at den nuværende tildelingsordning åbnes op således, at perioden for tildeling af hvilke genbrugspladser de kollektive ordninger skal afhente elektronikaffald fra, kan være længere end et år. DI og KL begrundet dette med, at der er behov for længere samarbejdsperioder for at fremme

dialog og etablere samarbejde og erfaringsopsamling mellem parterne samt mulighed for at igangsætte pilotprojekter for at fremme genbrug. DI fremfører, at dette vil medføre mindre administration for kommunerne, bedre kontrol med indsamlingsudstyr og øget fyldningsgrad af containere på de kommunale pladser.

Producenters egne tilbagetagningsordninger

DAF spørger om der er eksempler på, at producenterne har etableret egne tilbagetagningsordninger, mens DE og DTL konstaterer, at producenterne kan deltage i en kollektiv ordning eller ved individuelle ordninger, fx. en tilbagetagningsordning via detaillledet. DE fremfører, at tilbagetagning allerede fungerer i markedet i dag og indeholder særlige muligheder for at fremme reparation og genbrug. Organisationerne fremfører, at der på affaldsbekendtgørelsesniveau er behov for at fastsætte egentlige bestemmelser for disse tilbagetagningsordninger.

Miljø- og Fødevarerministeriets svar:

MFVM noterer sig, at der er opbakning til at fremme mere genbrug af elektronik og elektronikaffald. Generelt bemærkes det, at det er vanskeligt at fastsætte krav til genbrug af produkter, som ikke er blevet til affald, eftersom disse produkter hermed ikke er omfattet af affaldslovgivningen og der i disse tilfælde i stedet skal tages hensyn til regler om det indre marked og varers fri bevægelighed.

MFVM bemærker desuden, at lovforslaget ikke ændrer ved de allerede eksisterende muligheder, som producenter, kollektive ordninger og kommuner har for at samarbejde om at en større del af det elektronikaffald, der afleveres i de kommunale indsamlingsordninger, forberedes med henblik på genbrug fremfor at blive genanvendt. Der ændres heller ikke ved de eksisterende muligheder for, at borgere og virksomheder kan sælge/donere brugt elektronik til genbrug til genbrugsvirksomheder.

Lovforslaget vil i stedet medføre en supplerende mulighed for, at husholdninger lovligt kan aflevere elektronikaffald til forberedelse med henblik på genbrug til virksomheder, der er certificeret i henhold til CENELEC-standarden. MFVM noterer sig, at høringsparterne er delt mht. at give adgang for andre end kommunale ordninger og producenter til at indsamle elektronikaffaldet. MFVM bemærker, at det med lovforslaget er valgt at følge anbefalingerne fra Partnerskab for indsamling og Advisory Board for Cirkulær Økonomi.

Der er i lovforslaget lagt op til at indføre krav om at alle operatører, som opererer i affaldskæden fra indsamling til frem til genbrug eller frem til et produkt er blevet til end-of-waste produkt eller end-of-waste materiale, skal certificeres i henhold til CENELEC-standarden (EN-50625 serien).

MFVM har på baggrund af de indkomne høringssvar og den lovtekniske gennemgang præciseret bestemmelser og lobemærkninger, herunder tilføjet CENELEC-standarden, EN 50614 som specifikt omhandler forberedelse til genbrug. Det bemærkes i den sammenhæng, at der ikke findes ingen officielle standarder, der omhandler direkte genbrug af elektronik, men at genbrugsvirksomheder vil kunne vælge at anvende CENELEC-standarden for forberedelse med henblik på genbrug)

MFVM bemærker desuden, at kompetencen til at tilpasse en certificering efter en virksomheds størrelse ligger hos den akkrediterede auditor, som udfører certificeringen. Det forventes, at der vil være certificeringsbureauer der vil lade sig akkreditere ift. EN-50625-serien, i takt med at behovet opstår.

Med hensyn til tildelingsperioden bemærker MFVM, at det ikke vurderes hensigtsmæssigt at ændre på hovedprincippet om, at tildelingsperioden er 1-årig. Det bemærkes, at det inden for de gældende regler på området er muligt for DPA-System at tage hensyn til, at konkrete indsamlingssteder, hvor der er etableret samarbejde om genbrug mellem kommune og kollektiv ordning, tildeles til samme kollektive ordning igennem en årrække.

Fsva. producenternes egne tilbagetagningsordninger noterer MFVM sig høringspartneres ønske om, at der på bekendtgørelsesniveau fastsættes egentlige bestemmelser for disse ordninger. MFVM bemærker, at producenter med egne tilbagetagningsordninger ligesom kollektive ordninger skal overholde de nye minimumskrav for udvidede producentansvarsordninger. MFVM vil ifm. den videre implementering sikre, at dette fremgår af reglerne på bekendtgørelsesniveau MFVM bemærker dog, at selve lovforslaget ikke ændrer ved de gældende regler for producenternes egne tilbagetagningsordninger for elektrisk og elektronisk udstyr.

På baggrund af høringssvar og lovteknisk gennemgang i ministeriet er lovforslagets del om modernisering af indsamling og behandling af elektronikaffald generelt blevet præciseret og yderligere beskrevet. Høringssvarene giver på den baggrund ikke anledning til yderligere ændringer af lovforslaget.